24/04/2019

“Όταν αναχωρούσα από το κελί του, καθόμουν κι έγραφα σε σημειωματάριο τα θεοφώτιστα λόγια του”

/ Γνώμες

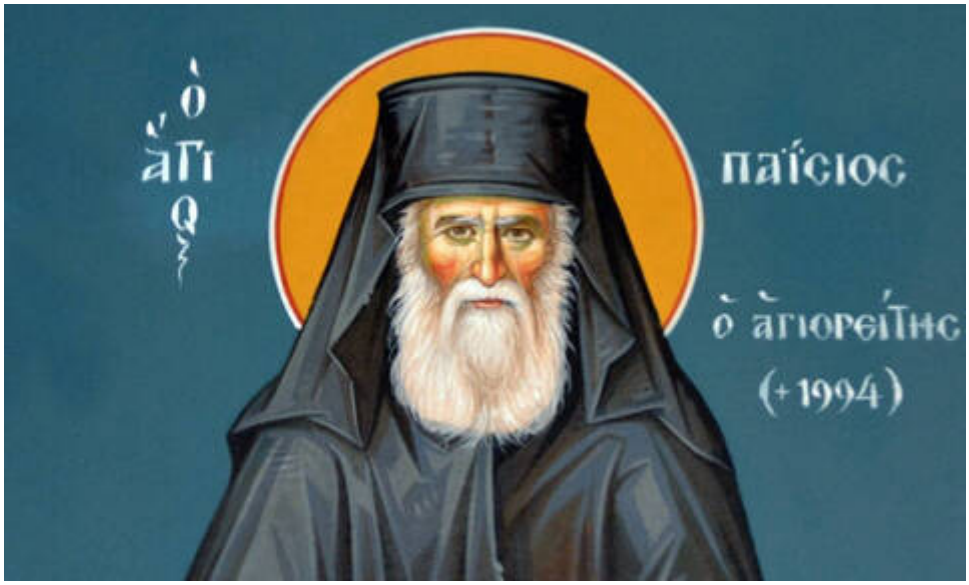

Βασίλειος Γ. Ιακωβίδης, Επίτιμος Πρόεδρος Εφετών

1.Τον Όσιο Παΐσιο τον Αγιορείτη τον γνώρισα το 1973 στο Άγιο Όρος και τον επισκέφθηκα πολλές φορές μέχρι την κοίμησή του, κυρίως στο Άγιο Όρος στην Καλύβη του Τιμίου Σταυρού στην Καψάλα και την Παναγούδα, αλλά και εδώ στο Μοναστήρι του Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου στη Σουρωτή με την οικογένειά μου και δέχτηκα μεγάλη βοήθεια πνευματική. Πήγαινα στενοχωρημένος από τα προβλήματά μου και έφευγα πετώντας από χαρά και ανακούφιση. Όταν αναχωρούσα από το κελί του, καθόμουν κι έγραφα σε σημειωματάριο τα θεοφώτιστα λόγια του, που με ενίσχυαν αποφασιστικά στον πνευματικό μου αγώνα. Πολλά απ’ αυτά είναι νομίζω χρήσιμα και ωφέλιμα και για άλλους εν Χριστώ αδελφούς μου και τα εκθέτω παρακάτω.

2.Τον επισκέφθηκα το καλοκαίρι του 1975, ένα χρόνο μετά την τουρκική εισβολή στην Κύπρο, και τον ρώτησα πώς το είδε το γεγονός πνευματικά. Μου είπε: «Η εισβολή και κατάληψη της Κύπρου από τους Τούρκους θα τους βγει σε κακό, γιατί πήγαν προκλητικά και άρπαξαν άδικα ξένα εδάφη. Στο τέλος ο Θεός θα τους

τιμωρήσει. Μπορεί και οι Κύπριοι να αμάρτησαν και επέτρεψε ο Θεός να πάθουν κακό, αλλά οι Τούρκοι πιο πολύ αμάρτησαν και θα το πληρώσουν».

3.για το (τότε) εκκλησιαστικό πρόβλημα της Κύπρου μου είπε: «Δώσαμε το Πηδάλιο στα χέρια ξένων και Άγγλων πρακτόρων, για να συντρίψουμε το λάθος του αδελφού μας (προφανώς εννοούσε του Μακαρίου), αντί να δεχθούμε οικονομία».

4.«Όχι στην ίδρυση νέων Πατριαρχείων, αλλά να διατηρηθούν τα παλαιά, έστω κι αν δεν έχουν ποίμνιο. Δεν ξέρουμε τι ο Θεός θα αποφασίσει. Αύριο μπορεί να αποκτήσουν ποίμνιο».

5.«Ίσως τώρα δεν είναι κατάλληλη η στιγμή για τον χωρισμό Εκκλησίας και Κράτους. Τώρα μας χρειάζεται ο χωροφύλακας για να χωρίζει τους δεσποτάδες που μαλώνουν».

6.«Οι ιεροκήρυκες και οι μοναχοί χρειάζονται μετάνοια. Να μην κάνουν ελεγκτικό κήρυγμα στους διαλυμένους ανθρώπους της σήμερον».

7.«Η προσευχή που γίνεται με ταπείνωση, έστω κι αν βρισκόμαστε σε άσχημη πνευματική κατάσταση, φέρνει καλύτερα αποτελέσματα από εκείνη που γίνεται σε καλή πνευματική κατάσταση αλλά όχι με ταπείνωση».

8. «Για την σωστή και αποδοτική μελέτη της Αγίας Γραφής χρειάζεται να προηγηθεί η εσωτερική εργασία, η εσωτερική κάθαρση, για να εννοήσουμε σωστά τον λόγο του Θεού. Βοηθούν οι Πατέρες της Εκκλησίας (ρυάκια που οδηγούν στον ποταμό), άλλα κι αυτούς τους κατανοεί μόνον ο έχων το αυτό πνεύμα, αυτός που καθάρθηκε εσωτερικά. Γι’ αυτό και οι μεταφράσεις της Αγίας Γραφής πρέπει να γίνουν από κεκαθαρμένους και φωτισμένους ανθρώπους».

9. «Όταν βρίσκουμε στον δρόμο μας ανθρώπους που δεν μπορούμε να συνεργασθούμε, δεν μας αναπαύουν, καλύτερα να αρνηθούμε τη συνεργασία παρά να προτιμήσουμε να υποφέρουμε την κατάσταση που δεν μας βοηθά».

10. «Την ευαίσθητη γυναίκα ο διάβολος προσπαθεί να την κάνει υπερευαίσθητη, για να την καταστρέψει. Η γυναίκα πρέπει λίγο να ανδροποιηθεί. Ο άνδρας πρέπει να διώξει την βαρβαρότητα και να κρατήσει μόνο τη λεβεντιά. Ο διάβολος προσπαθεί να εκμεταλλευθεί την αγάπη, τον συναισθηματισμό και την ευαισθησία της γυναίκας και την μετατρέπει σε υπερευαισθησία, για να σκοτώσει τη γυναίκα με αυτοκτονία να την τρελάνει ή να διαστρέψει την αγάπη σε μίσος. Όταν αυτή η αγάπη της γυναίκας απογοητευθεί, πικραθεί, βρει ανδρική βαρβαρότητα,

δηλητηριάζεται και γίνεται άσπονδο μίσος. Από αυτό εξηγείται η γυναικεία ζήλεια».

11. «Τα παιδιά χρειάζονται πολλή στοργή, αλλά με διάκριση, όχι παραχάιδεμα. Η στοργή είναι σαν την τροφή. Την χρειάζονται τα παιδιά, όπως και τις θερμίδες που χρειάζεται το σώμα για να ζήσει. Κι όποιο παιδί τράφηκε με πολλή στοργή είναι ικανό αργότερα να αντιμετωπίσει όλα τα προβλήματα και τις δυσκολίες της ζωής».

12. «Ο μοναχός δεν είναι για κηρύγματα. Έχει ανάγκη μετανοίας».

13. «Στην άλλη ζωή θα δούμε εκπλήξεις. Άλλη είναι η δική μας δικαιοσύνη και άλλη του Θεού. Μπορεί ένας εγκληματίας που σκότωσε μόνο 20 ανθρώπους, ενώ μπορούσε 40 και συγκρατήθηκε, να είναι ανώτερος στα μάτια του Θεού από έναν μοναχό που έκανε 20 θαύματα. Ο Θεός βλέπει πάντοτε τις συνθήκες υπό τις οποίες έζησε ο καθένας και κρίνει διαφορετικά. Πώς πρέπει να συμπεριφέρεται η Εκκλησία στις ατακτούσες θυγατέρες της; Όχι, να μην τις κάνει αποπαίδια, αλλά να τις συγχωρήσει, να καλύψει το λάθος τους, να φροντίσει να τις παντρέψει».

14. «Ο άνθρωπος της Χάριτος ξαναγίνεται το αφεντικό της φύσεως και τα άλογα ζώα τον αγαπούν. Ακόμη και το καημένο το φίδι που όλοι το πετροβολούν, αν του δείξεις αγάπη, ημερεύει».

15. «Η αγάπη δεν έχει όρια, σ’ άλλο κόσμο ανήκει ο αναστημένος άνθρωπος».

16. «Η χάρις προδίδει αυτόν που την έχει».

Ο κ. Βασίλειος Γ. Ιακωβίδης, Επίτιμος Πρόεδρος Εφετών, καταγράφει προφορικές συζητήσεις του με τον Άγιο Παΐσιο οι οποίες έγιναν κατά την διάρκεια των επισκέψεών του στο Άγιον Όρος και στην Σουρωτή και δημοσιεύονται κατόπιν ευγενούς παραχώρησης του ιδίου, στην Πεμπτουσία.